

ŽELJKO VERTELJ živi in ustvarja v Kočevju. Likovno se je izobrazil pod različnimi mentorji. Zapisan je krajinski motiviki, slog njegove interpretacije pa obuja spomin na zlato dobo slovenske likovne umetnosti s konca 19. in začetka 20. stoletja, ko sta cvetela realizem in impresionizem. Dokazuje, da je izbrano motivno izhodišče neizpeta pesem, ki vsakemu posamezniku še vedno in vselej znova ponuja osebno poglobljeno likovno podoživljanje. Soočanje z dvodimenzionalno slikovno površino za avtorja odpre tudi večni problem oblikovanja globinskih razsežnosti prostora. V prostorsko iluzijo vstopa s premišljeno notranjo zgradbo kompozicij, s posameznimi elementi stvarnosti, ki mu postanejo odličen optični prehod v prostorski plan, vlogo potovanja v neskončnost pa

v njegovih delih prevzema tudi svetloba. Občutljivo slikarjevo naravo tudi sicer najbolj nagovarjajo barve in svetlobe. Krajino raziskuje v različnih letnih časih, v posameznih vremenskih stanjih, v nenehno se spreminjajočih svetlobnih pogojih. S tem poudari specifično razpoloženje in motivu vdahne tako zunanje kot osebno notranje življenje. Ustvarja z oljnimi barvami in prisega na naravnoposnemajočo barvno paletu, ki jo brez zadržkov plemeniti z osebnim videnjem in doživljanjem. Različne barvne odtenke postavlja na platno enega poleg drugega, jih plasti in tako ustvarja migotavo in strukturalno izraženo povrhnjico slike.

BENJAMIN ŽNIDARŠIČ se je rodil v vasi Podcerkev v Loški dolini. Njegova ustvarjalnost sega na področje pesništva, pisateljstva in slikarstva, pa tudi organiziranja številnih kulturnih in humanitarnih prireditev in projektov, ki se odvijajo na njegovi »umetniški domačiji«, pa tudi pri Zvezi paraplegikov Slovenije. V slikah izkazuje navezanost na fizično realnost, na ikonografijo, ki izhaja iz predmetov in oblik obdajajoče stvarnosti, še posebej krajinske. S svojimi deli obuja spomine in razkriva neposredna doživetja rodne Loške doline in širše notranjske, zelo rad pa se posveča tudi motivu

Cerkniškega jezera. Slikovita arhitektura mu je izziv, ki ga suvereno doseže, čeprav si ne prizadeva za filigransko izsilikanost detajlov. Na variiranem interpretativnem potovanju je naredil kar nekaj slogovnih postankov; uresničil je težnjo po realističnem slikarskem programu, se dotaknil (post)impresionistične interpretativne variacije, uresničil ekspresivno in se zasidral tudi v modernističnih, abstraktno naravnanih sferah. Vsa njegova dela razkrivajo, da mu je barva živa tvarina, ki poseduje sugestivno, pa tudi duhovno in simbolno moč. V kompozicijsko uravnoteženih, široko panoramsko odprtih krajinskih izrezih vibrira slikarjeva segmentirana poteza in pušča nanose bogatih barvnih impastov, ki pričarajo pestro slikovno fakturo, ter se sestavljajo v osebno doživeto izpovedno bistvo.

Razstavni ekipi se je pridružil tudi hrvaški akademski slikar **STJEPAN PERKOVIČ**, ki slika z nogami, izraža pa se tudi z verzi. Leta 2007 je diplomiral na akademiji v Splitu. Posveča se temam, ki so povezane s krščansko ikonografijo, zato mu je blizu tudi figura. Zelo priljubljeni pa so mu krajinski motivi, še posebej tisti, ki so vezani na obmorski pejzaž, na valovanje morskih vodnih mas in na spremljanje atmosferskih stanj. Prisega na oljno slikarsko tehniko. Izkorišča njeno mehko in jasnost pa tudi lazurnost ter izbira predvsem iz palete nežnih, pastelnih barv z občutenimi valerskimi stopnjevanji. Njegove barve so: bela, modra, siva in črna. Elementi pripovednosti niso omejeni z obrisno risbo, ampak mehko zaključeni. Avtorja namreč zanimajo mehki barvni prehodi in sfumato efekti.

Anamarija Stibilj Šajn

¹VDMFK - Vereinigung der mund- und fussmalenden Künstler in aller Welt (Združenje umetnikov, ki rišejo z usti ali nogami)

Dom Marije in Marte in
Župnija Dolnji Logatec

Jožefova galerija

V Jožefovi galeriji Doma Marije in Marte razstavljajo slikarji, ki rišejo z usti ali nogami

**ITZHAK ADIR
VOJKO GAŠPERUT – GAŠPER
SILVO MEHLE
STJEPAN PERKOVIČ
ŽELJKO VERTELJ
BENJAMIN ŽNIDARŠIČ**

Odprtje razstave bo v
petek, 23. septembra 2016, ob 19. uri.

Razstava bo odprta do 30. novembra 2016

Avtorje in njihova dela bo predstavila likovna
kritičarka **Anamarija Stibilj Šajn.**

Vljudno vabljeni!

Jožefova Galerija, Šolska pot 1, Logatec

SLIKARJI VDMFK V JOŽEFOVI GALERIJ

Slikarji, ki ustvarjajo z usti ali nogami, so se z neutrudnim delom, ki od posameznika zahteva tudi obilico fizičnega napora, posvetili osebnemu odkrivanju likovnega sveta ter študijskemu raziskovanju in poglobljanju. Pri tem so jim pomagali najrazličnejši mentorji, akademski slikarji in pedagogi, ki so jim dajali potrebnih znanj ter jih usmerjali pri izgrajevanju likovne govornice. Tako so postali ustvarjalci del, ki so metjejsko dobra, izrazna in sporočilna, del, s katerimi je vsak posameznik opozoril nase in celo uspel najti potrditev za svoje delovanje v mednarodnem prostoru – postati član ugledne svetovne organizacije VDMFK. Ta je nastala leta 1947 in ima sedež v Liechtensteinu, povezuje pa slikarje, ki slikajo z usti ali nogami. Vključenost v organizacijo, bodisi kot štipendist, pridružen ali polnopravni član, je za avtorja blesteča potrditev, hkrati pa pomemben način povezovanja, ki odpira širša predstavitvena obzorja. Umetniki so dejavni tudi v domačem prostoru, samostojno, predvsem pa v okviru Zveze paraplegikov Slovenije. S svojimi deli dopolnjujejo aktualno likovno produkcijo in sooblikujejo podobo tradicionalnega slikarstva. Kar pa je najpomembnejše – sledijo novemu klicu življenja.

Izraelski akademski slikar **ITZHAK ADIR** je profesor na pedagoški likovni akademiji in pobudnik izobraževanja za ljudi s posebnimi potrebami. Razstavlja širom po svetu. Njegovo likovno ustvarjanje motivno opredeljujejo predvsem

tihožitja in krajine, ukvarja pa se tudi s človeško figuro in z živalskim likom. Pri tem verno sledi njihovi zunanji podobi ter se pogloblja v notranjo svojstvenost portretnega izbranca.

Njegovo podobotvorje temelji na trdni risarski armaturi, ki mu omogoča doseganje realistične obnove. Krajinski izrezi predstavljajo avtorjevo komunikacijo z domačim miljejem, pa tudi ustvarjalna vživetja v nova, inspirativna okolja. Ne glede na tehniko slikanja kompozicije razkrivajo izostren občutek za barve. Te so znotraj naravnoposnemajočih ali pa konceptulno izbranih vrednosti, bogate v niansah in tonskih gradacijah. V krajinskih, še posebej pa tihožitnih motivih razkrivajo, da Itzhak Adir ljubi barve, njihovo živost, njihovo sugestivno in izrazno moč ter kontrastna barvna kombiniranja, ki ga v kompozicijskih celotah vodijo v nenehna uravnotežanja barvnih mas. Z barvami zna odslikati čarobnost ter specifičnost trenutnega atmosferskega stanja.

VOJKO GAŠPERUT – GAŠPER se je rodil v vasi Sedlo v Breginjskem kotu, a pot ga je vodila na Obalo. Pred dnevi je na svoji domačiji v Cereju odprl tudi vrata čudovitega ateljeja z galerijo. S prepričljivo likovno poetiko je osvojil številne nagrade in priznanja. Letošnjo jesen bo sodeloval celo na legendarnem salonu Des Beaux Art v pariškem muzeju Louvre, kjer bo razstavil sliko z naslovom Trave. Svet zunanega mu je optični normativ, ki ga podkrepi z intimističnimi re-

šitvami, ki pripadajo predvsem akcentiranim atmosferskim stanjem, slikovitim tople-hladnim dialogom, prefinjenim tonskim razpiranjem in dinamičnim barvnim modulacijam. Naravno barvitost pejzažev in vedut prilagaja atmosferskim stanjem in geografsko pogojenim specifikam. V barvah je zaznati posebno toplino, živahnost, žarilnost in mehko, saj se vanje mešajo slikarjeva pozitivistična narava, njegova občutja domačnosti, pa tudi notranje poistovetenje z mediteransko koloristično tradicijo. Po čutenju barve in svetlobe, ki sta

osrednja subjekta njegovega slikarstva, ga namreč uvrščamo v tradicijo primorske likovne produkcije. Likovni organizmi so stkani večplastno ter predstavljajo skupek umirjenih segmentiranih, mestoma pa tudi linijsko odločnejših potez. Ustvarjalni pogledi so zgrajeni v obliki izrazite prostorske iluzije in najpogosteje segajo od Breginjskega kota na severu, preko reke Soče, na Kras ter v Slovensko Istro. Njegova ustvarjalna misel pa vselej postoji tudi ob solinah, motivu, ki ga vse izraziteje preobraža v svojstven duhovni pejzaž. Tudi sicer se v njegovih slikarskih podobah skrivajo pomenljiva sporočila.

SILVO MEHLE je iz Ljubljane. Njegova slikarska pot se je začela leta 2002, ko je spoznal Vojka Gašperuta – Gašperja, ki mu je bil navdih in spodbuda, kasneje pa je svoja znanja izpopolnjeval pod okriljem nekaterih akademskih slikarjev. Njegova dela so tematsko in slogovno raznolika ter segajo od veristično naslikane stvarnosti, preko modernistično naravnanih pristopov obravnavanja likovne snovi, kot tudi izrazitejših ekspresivnih akcentov in se zaustavljajo v uporabi divizionistične slikarske tehnike s prekinjenimi črtastimi nanosi bolj ali manj čistih barv. Silvo Mehle posega po oljnih barvah in po raznolikem, a tradicionalnem motivnem naboru, v katerem imata svoje prioriteto mesto krajina in tihožitje.

Vsekakor pa mu ni tuja niti figura. Prava mera klasičnega in sodobnega se stopita z barvami in ploskvami, ki preglasijo mimetičnost in jo napolnijo z zunanje-notranjim razpoloženjem ter avtorskim občutenjem vsebinske zasnove. V tokratno razstavo Silvo

Mehle vključuje odlične cvetlične kompozicije, ki odražajo tako oblikovno kot barvno dovršenost, izjemen občutek za detajl in hkrati za uravnoteženo celoto. Z njimi nas odpelje med klasične in hkrati večne vrednote slikarstva, v barvno žlahtnost in risarsko moč, v veristično volumetričnost in snovnost.